

givet; thi jeg troer, at Lovthingets Ret til Initiativet, som man kalder det, vilde kunne bringes ind under det sidste Punkt; men ialtsald vil jo en nærmere Bestemmelse heraf kunne bringes ind, førend Loven bliver endelig affattet og udgivet. — Stillingen vil da, som mig synes, blive den, at ethvert Forslag, som angaaer Færøernes særegne Forhold, bliver forelagt i Rigsdagen, ledsaget af Lovthingets Betænkning derover, og derved har Rigsdagen faaet eet Bidrag til at afhjælpe Savnet af Localkundskab, hvorover nu klages; men det kunde maaffee være et eenfaldigt, derfor have vi i Rigsdagen i ethvert af Thingene en Repræsentant for Færøerne, og saaledes synes det, at man nu vil kunne have tilstrækkeligt Materiale til at danne sig en heel, fuldstændig Anskuelse om Forholdene.

Jeg skal kun endnu til Slutning føie til, at, hvis man frygter for at Forslaget, som nu foreligger, ikke skulde stemme med Færøernes Lærv, hvortil der dog, som jeg troer, i det Hele ikke er tilstrækkelig Grund, da har man jo den Udvei, at man kan betragte denne Lov som en provisorisk. Det er jo ikke nogen Grundlov, og, saasnart Repræsentanterne for Færøerne til næste Aar komme her tilstede, vil der jo ikke være Noget til Hinder for at foreslaae en ny Lov, hvorefter der kan vælges for Fremtiden. Saaledes synes mig, at der slet ikke er nogen Fare ved at gaae ind paa Forslaget, men at der er Grund til at ansee det for et Skridt henimod det Maal, som man bør ønske at naae.

Barfod: Da jeg igaar tillod mig at tage Ordet i denne Sag, — og det ærede Thing vil mindes, at jeg var den Første, som tog Ordet i denne Sag, — nærrede jeg Frygt for, at jeg mulig kunde blive den eneste Værer af den Anskuelse, som jeg tillod mig at udtale; havde jeg anet det Modsatte, skulde jeg idetmindste ikke dengang have taget Ordet. Saaledes som Forhandlingerne nu have udviklet sig, er jeg imidlertid nødt til igjen at tage Ordet for at besvare adskillige Uttringer, som ere faldne. Jeg skal da tillade mig, først at vende mig mod Rigsdagsmanden fra Raskov (Wegener); jeg for mit Vedkommende havde virkelig troet, at det under nærværende

Sag var Thinget aldeles ligegyldigt, hvilken Anskuelse jeg maatte have under andre; men naar den ærede Rigsdagsmand har tilladt sig at minde om, at jeg skulde være en af dem, der havde udtalt sig meget stærkt for Nordens Genhed, ja, saa skal jeg heller ikke fragaae det, og tilstaaer, at jeg endnu nærer Ønsket om Nordens Genhed i Mand og Sandhed. Dersom dette ikke skulde være min ærede Modparts Anskuelse, dersom han skulde være nogen anden, saa har jeg for første Gang hørt det af hans Foredrag igaar. Men jeg skulde ogsaa mene, at jeg var fuldberegtiget til, idet jeg har Overbeviisningen om Nordens Genhed, at tale om den fælles nordiske Folkelighed og dog at tale om den danske og norske Folkelighed, og skulde jeg deri tage feil, saa har jeg ikke taget værre feil, end at jeg, hvilket glæder mig, i dette Øieblik har hørt den samme Anskuelse udtalt af den ærede Indenrigsminister, som ogsaa, idet han nævnte den fælles nordiske Folkelighed, ligeoverfor denne satte den danske Folkelighed, ikke som Noget fra den fremmed, men som en Deel af den, og har jeg Ret til at tale om den danske og norske Folkelighed i Modsætning til den fælles nordiske Folkelighed, saa skulde jeg ogsaa mene, at have Ret til at tale om en færøisk Folkelighed (Rovsing: Nei!). Jeg hører den ærede Rigsdagsmand fra Hobro eller Mariaager, hvilket Sted det nu er, sige Nei; det har han for en 5 à 6 Aar siden sagt saa skarpt som han vel kunde paa Prænt imod mig, men han har ikke overbeviist mig, og jeg tillader mig nu at sætte mit Ja imod hans Nei. Men skulde jeg selv ikke have Lov til at tale om en færøisk Folkelighed, saa maa dog vel baade den ærede Rigsdagsmand fra Raskov og den ærede Rigsdagsmand fra Hobro med mig være enige i, at, hvad jeg tillader mig at kalde den færøiske Folkelighed, det gaar meget mindre op i den danske Folkelighed end i den norske (Grundtvig: Ja!) — Jeg skal kun i denne Anledning tillade mig at paavise endnu een Ting, og det er den Vanskelighed, som det vilde have for den færøiske Repræsentant at udtale sig paa nærværende Rigsdag; thi, mine Herrer! Færøernes Modersmaal er ikke dansk (Grundtvig: Ja!) —